În deşertul Sahara

În deşertul Sahara

„Cine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi aceasta?" (Ioan 11.26).

În 1935, un călător însetat în deşertul Sahara, aflându-se la mulţi kilometri de orice semn de viaţă, a dat peste o veche pompă de apă ieşind din nisip. Nu era un miraj. Era chiar adevărată! Pe mânerul pompei era o mică cutie de tablă, în care se afla, împăturită cu grijă, o bucată de hârtie pe care era următorul mesaj:

„Această pompă funcţionează din Iunie 1932. Am pus o piele nouă pentru piston în ea, care ar trebuie să ţină cinci ani. Dar pielea se usucă, fiind nefolosită, iar pompa trebuie pregătită pentru a funcţiona. Sub piatra mare albă, drept în faţă, am îngropat o sticlă de apă, la loc ferit de soare, cu dopul în sus. Este tocmai atâta apă cât să pornească pompa; dacă beţi ceva din ea, nu mai ajunge.

Turnaţi din ea cam un sfert şi lăsaţi un pic să se umezească pielea. Apoi turnaţi restul apei repede şi pompaţi energic! Veţi obţine apă. Acest puţ nu a secat niciodată. Aveţi credinţă. După ce aţi scos atâta apă cât vă trebuie, umpleţi sticla şi puneţi-o înapoi sub piatră, întocmai cum aţi găsit-o, să fie pentru următorul care are nevoie. Puneţi la loc şi acest bilet. Aveţi încredere."

Pompa părea bună; nota era inteligentă; dar călătorul trebuia să creadă mesajul şi să sacrifice puţinul pe care-l avea disponibil pentru a putea căpăta tot ceea ce-i trebuia lui şi acelora care veneau după el.

Ca şi în această istorisire, pentru a deveni creştin se cere un pas al credinţei: să ne încredinţăm Domnului Isus viaţa pe care o avem acum pentru a căpăta viaţa veşnică. Domnul Isus Însuşi a spus: „Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou; dar cine va bea din apa pe care i-o voi da Eu nicidecum nu va înseta niciodată, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în ei izvor de apă, ţâşnind spre viaţă eternă" (Ioan 4.13-14). L-aţi crezut?

Veţi împărţi apa vieţii eterne cu cei care vor veni?